

1. Každý ráno chodí sám, cestu společnou s ním mám,
jenom matně vnímá ruch těch všedních dní,
v očích nosí dálky cest, jimi nechává se vést,
chodí tiše, jako když o něčem sní.

R: V pátek vlak mu zahouká, kytaru z pouzdra vysouká,
po vagónu zpěv zní při dunění kol,
když vlak náhle zastaví, mysl dálce nastaví,
odhodlán jít třeba na severní pól.

2. Nebe modrý nad hlavou, v ruce tornu toulavou,
boty starý šlapou prachem lesních cest,
osada ho uvítá, když už šerem prosvítá
první hvězda, která dělá nocím křest.

R:

3. Ráno slunce ozáří jeho úsměv na tváři,
celý den jak dítě dovede si hrát,
když pak oheň zahoří, do spánku se ponoří,
v neděli už zase na cestu se dá.

R:

4. Každý ráno chodí sám, cestu společnou s ním mám,
dnes už vím, o čem tak asi pořád sní ...